

ÁKVÖRDUN nr. 193**frá 29. október 2003****um meðferð lífeyriskrafna****(Texti sem varðar EES og samning ESB og Sviss)**

(2004/325/EB)

FRAMKVÆMDARÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI FARANDLAUNÞEGA HEFUR,

með hliðsjón af a-lið 81. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja ⁽¹⁾ en samkvæmt honum skal framkvæmdaráðið um félagslegt öryggi farandlaunþega fjalla um allt er lýtur að framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og reglugerða sem fylgja í kjölfarið,

með hliðsjón af c-lið 81. gr., en samkvæmt honum skal framkvæmdaráð stuðla að og auka samvinnu milli aðildarríkja í málum er lúta að almannatryggingum,

með hliðsjón af 35.–39. gr. og 41.–43. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 frá 21. mars 1972 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 ⁽²⁾, sem felur í sér ákvæði um athugun á lífeyriskröfum,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í þágu hlutaðeigandi einstaklinga skal meðferð lífeyriskrafna hefjast strax án ónaúðsynlegra tafar; og skal framkvæmdaráðið grípa til allra nauðsynlegra aðgerða til að hraða uppgjöri lífeyriskrafna.
- 2) Með ákvörðun framkvæmdaráðs nr. 182 frá 13. desember 2000 var settur sameiginlegur rammi um gagnasöfnun vegna uppgjors lífeyriskrafna.
- 3) Innan þessa ramma hafði tækninefndin frumkvæði að umræðum milli aðildarríkjanna í því skyni að kanna notkun á góðum starfsvenjum til að stytta vinnslutíma lífeyrisumsókna.
- 4) Í umræðunni voru tilgreindar nokkrar hindranir á flýtimeðferð lífeyriskrafna og einnig ýmsar ráðstafanir sem falla undir ákvörðun framkvæmdaráðsins og hægt væri að beita til að yfirvinna þessar hindranir.
- 5) Samkvæmt 44. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 skal meðferð lífeyriskrafna miðast við þá löggjöf sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur fellur undir, ef ekki er kveðið á um annað í 49. gr. reglugerðarinnar.
- 6) Samkvæmt 37. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 skulu kröfur um örorku-, eftirlifenda- og ellilífeyri vera settar fram á eyðublaði sem kveðið er á um í löggjöf þess aðildarríkis þar sem tilnefnd umsagnarstofnun er staðsett.
- 7) Samkvæmt 2. mgr. 41. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 skal umsagnarstofnunin þegar í stað tilkynna kröfur um bætur til viðkomandi stofnana á sérstökum eyðublöðum svo að allar þessar stofnanir geti rannsakað kröfuna samtímis og án tafar.
- 8) Til að fjalla um lífeyriskröfu, í samræmi við skilyrði 44. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71, skulu viðkomandi stofnanir hafa allar viðeigandi upplýsingar og hanna verður innlend umsóknareyðublöð fyrir aðildarríkin til að uppfylla þau skilyrði.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 149, 5.7.1971, bls. 2.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 74, 27.3.1972, bls. 1.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

- 1) Á innlendum lífeyrisumsóknareyðublöðum aðildarríkjanna eða meðfylgjandi skjali skulu vera sérstakir reitir þar sem umsækjendur geta tilgreint þau tímabil starfs og/eða búsetu í öðru aðildarríki og einnig upplýsingar um stofnunina sem þeir voru tryggðir hjá í því aðildarríki (nafn og kóði, heimilisfang, skráningarnúmer).
- 2) Stofnanirnar sem fá þessi eyðublöð skulu ganga úr skugga um að þessir reitir séu útfylltir, og annaðhvort hakað við já eða nei. Ef umsækjandinn hefur ekki fyllt út þessa reiti þarf að spyrja hann aftur um þetta og láta hann vita um mikilvægi þess að hann geri skýra grein fyrir því hvort hann hafi í reynd unnið og/eða búið í viðkomandi aðildarríki.
- 3) Stofnanirnar skulu fylla út eyðublöð í 200-röðinni á vélrænan hátt, að svo miklu leyti sem það er hægt, svo að starfsfólkið sem fyllir þau út geti, samkvæmt innlendum áætlunum, gert það á skjá á vinnustöð sinni, hvort heldur fyrir hendi er samþætt tölvuvinnsla þeirra gagna sem á að flytja eða ekki og viðkomandi stofnanir geti skipst á upplýsingum gegnum tölvur.
- 4) Til að stuðla að samhliða meðferð lífeyriskrafna og flýta uppgjöri skal umsagnarstofnun sjá til þess að útbúið sé umsóknareyðublaðið (E 202, E 203 eða E 204) og senda hinum stofnuninum eins fljótt og hægt er, jafnvel þótt tryggingaferill umsækjandans í aðildarríki umsagnarstofnunarinnar hafi ekki enn verið rakinn eða aðeins rakinn að hluta eða til bráðabirgða.

Í síðara tilvikinu er umsagnarstofnuninni heimilt að annaðhvort fresta því að senda eyðublað E 205 (og/eða eyðublað E 206 ef við á) þar til tryggingaferillinn hefur verið rakinn endanlega og til fulls eða senda eyðublað E 205 til bráðabirgða og senda síðar endanlegt eyðublað E 205 þegar tryggingaferill viðkomandi einstaklings hefur verið rakinn. Í samningi milli samskiptastofnananna eða umsagnarstofnananna, allt eftir því hvaða fyrirkomulag á við innanlands, er heimilt að mæla fyrir um hvora aðferðina skuli nota á þessu sviði. Að öðrum kosti er hægt að ákveða, með samningum milli samskiptastofnananna eða umsagnarstofnanna, allt eftir því hvaða fyrirkomulag á við innanlands, að framsenda skuli eyðublöð E 202, E 203, E 204 og E 207, ásamt lokaútgáfu af eyðublaði E 205, innan tilskilins frests.

Í öllum tilvikum skal eyðublað E 207 fylgja með lífeyrisumsóknareyðublaðinu (E 202, E 203 eða E 204), en þar koma fram upplýsingar sem gera samstarfsstofnuninni kleift að byrja án tafar að rekja tryggingaferil umsækjandans í aðildarríki þeirrar stofnunar.

- 5) Ákvörðun þessi öðlast gildi fyrsta dag næsta mánaðar eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Formaður framkvæmdaráðsins,

Giuseppe MICCIO